

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«15» листопада 2024 року

Слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області капітан поліції Білинська К.Г., розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12024052770000233 від 14 травня 2024 року, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Карпенко Марту Володимирівну, 15.03.1984 року народження, уродженку м. Маріуполь Донецької області, громадянку України, паспорт громадянина України [REDACTED]

[REDACTED], раніше не судиму, не працюючу, яка зареєстрована та мешкає: **Донецька область,** [REDACTED]

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх відносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Проте всупереч вказаним норма, Російська Федерація грубо порушуючи свої зобов'язання, встановлені такими міжнародними актами: Статут ООН, відповідно до якого держави-члени повинні розв'язувати будь-які спори мирними засобами та утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування (частини 3 і 4 статті 2);

Гельсінський Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі, підписаний 1 серпня 1975 року, відповідно до якого її держави-учасники визнають непорушними кордони всіх держав у Європі та утримуються від будь-яких дій, спрямованих на захоплення частини або всієї території будь-якої держави-учасника (частина 1, розділ III); Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, який зафіксував зобов'язання Російської Федерації, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки; Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікований обома сторонами 14 січня 1998 року, згідно з яким Україна та Російська Федерація відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі поважають територіальну цілісність одна одної і підтверджують непорушність кордонів, що існують між ними (стаття 2), здійснила збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними і протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалася у квітні 2014 року, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення «Донецької народної республіки» (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери «ДНР» та «ЛНР», серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами Російської Федерації батальйон «Восток», а також задіяні такі озброєні групи найманців як «Русский сектор» та «Оплот». За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської областей, здійснено збройні напади на частини українських Сухопутних військ та літаків Повітряних сил Збройних Сил України

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання

образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державою-агресором.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

25.09.2018 в ході позачергового з'їзду активу «Общественного Движения «Донецкая Республика» (далі – ОД «ДР») Пушилін Д.В. обрано «Председателем ОД «ДР».

20.11.2018 за результатами так званого всенародного голосування Пушилін Д.В., обраний головою так званої «ДНР», та будучи головою органів виконавчої влади почав виконання своїх повноважень на територіях, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від

09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 року Указом Президента Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний

контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 № 75 «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.11.2022» (зі змінами), від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», є тимчасово окупованою територією.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Донецького району було створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Донецького району, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

17.07.2014 відповідно до так званого «Постановления №17-4 от 17.07.2014 «О создании Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики» створено Міністерство внутрішніх справ Донецької Народної Республіки. Пунктом 11 так званого «постановления» встановлено, що до відання Міністерства внутрішніх справ Донецької Народної Республіки переходить вся власність, нерухомість, територія, інші об'єкти інфраструктури, архіви та інші ресурси Міністерства внутрішніх справ України, Державної пенітенціарної служби України та Державної міграційної служби України, що знаходяться на території Донецької Народної Республіки.

Не пізніше 31.05.2022 (точної дати в ході досудового розслідування не встановлено), представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено правоохоронний орган - «Володарский районный отдел Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики», розташованого за адресою: «287000, Донецкая Народная Республика, Володарский район, пгт. Володарское, ул. Ленина, д. 92», на основі приміщень ВнП №1 Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області, розташованого за адресою: Донецька область, Нікольський район, смт. Нікольське, вул. Свободи, буд. 92.

У своїй діяльності, вказаний підрозділ поліції, який є незаконним правоохоронним органом, створеним на тимчасово окупованій території, керується так званими нормативними актами «ДНР».

Так, згідно так званого «Постановлення народного совета донецкой народной республики» від 07.08.2015 року прийнято «Закон «О полиции ДНР». Відповідно ч. 1 ст. 1 вказаного закону про поліцію «Поліція – це державний збройний орган виконавчої влади, призначений для захисту життя, здоров'я, прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки».

Крім того, відповідно до ст. 24 «Закона «О полиции ДНР» встановлено, що «співробітник поліції – це посадова особа, яка перебуває на службі в органах внутрішніх справ Донецької Народної Республіки, яка наділена повноваженнями щодо здійснення обов'язків та прав поліції, та має спеціальне звання, присвоєне у визначеному законом порядку. Співробітник поліції, який проходить службу в територіальному органі, виконує обов'язки, покладені на поліцію, і реалізує права, надані поліції, в межах території, що обслуговується цим територіальним органом, відповідно до посади, що заміщається, і посадовим регламентом (посадовою інструкцією). За межами зазначеної території співробітник поліції виконує обов'язки, покладені на поліцію, та реалізує права, надані поліції, у порядку, визначеному керівником державного органу виконавчої влади у сфері внутрішніх справ та відповідно до чинного законодавства Донецької Народної Республіки.

Співробітнику поліції видається службове посвідчення, зразки яких затверджуються державним органом виконавчої влади у сфері внутрішніх справ».

Відповідно до п. 12 ст. 12 цього закону зазначено, що серед «основних завдань поліції» є - відповідно до підслідності, встановленої кримінально-процесуальним законодавством Донецької Народної Республіки, порушувати кримінальні справи, проводити дізнання у кримінальних справах, виконувати невідкладні слідчі дії у кримінальних справах, провадження попереднього слідства в яких обов'язково.

Відповідно до п. 21 ст. 12 цього закону, на поліцію днр покладений обов'язок брати участь у заходах щодо протидії тероризму та у забезпеченні правового режиму контртерористичної операції, а також у захисті потенційних об'єктів терористичних посягань та місць масового перебування громадян, у проведенні експертної оцінки стану антитерористичної захищеності та безпеки об'єктів.

Згідно п. 33 ст. 12 цього закону передбачено, що поліція бере участь у забезпеченні режиму військового стану та режиму надзвичайного стану у разі їх запровадження на території Донецької Народної Республіки або в окремих її місцевостях.

Пунктом 41 ст. 12 цього закону передбачено, що поліція має право вилучати у громадян та посадових осіб документи, у порядку, передбаченому чинним законодавством, а також речі, вилучені з цивільного обороту або обмежені в обороті, які перебувають у них без спеціального дозволу, із складанням протоколу та врученням його копії зазначеним громадянам та посадовим особам.

Громадянка України, Карпенко Марта Володимирівна, 15.03.1984 року народження, усвідомлюючи факти збройної агресії РФ проти України та окупації території Маріупольського району Донецької області, після захоплення смт. Нікольське військовослужбовцями ЗС РФ спільно з представниками «ДНР», діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишилася в тимчасово окупованому Маріупольському районі Донецької області.

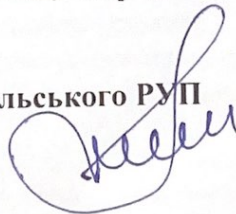
У подальшому, в невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.09.2022 (більш точний час органами досудового розслідування не встановлено), Карпенко Марта Володимирівна, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, керуючись ідеологічними мотивами, діючи умисно, надала згоду та добровільно прийняла рішення зайняти посаду у незаконно створеному правоохоронному органі «МВД ДНР» на тимчасово окупованій території Нікольського району Донецької області.

Відповідно до «наказу» так званого начальника «Володарського РВ МВС ДНР майора поліції Лазуткіна С.О № 17 л/с від 01.09.2022» Карпенко Марта Володимирівна призначена на посаду «старшого слідчого Володарського районного відділу МВС ДНР», мовою оригіналу: «старшого следователя Володарского районного отдела МВД ДНР», та з вказаного часу стала виконувати обов'язки, покладені на неї відповідно до Закону «О полиции ДНР».

26.09.2024 Володарський районний відділ МВС ДНР перейменовано на «Відділ Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації «Володарський», мовою оригіналу: «Отдел Министерства внутренних дел Российской Федерации "Володарский».

Таким чином, громадянка України Карпенко Марта Володимирівна, 15.03.1984 року народження обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
«15» 11 2024 року

Катерина БІЛИНСЬКА

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Лівобережної окружної
прокуратури Донецької області
«15» 11 2024 року

Ольга БОРОДАЙ